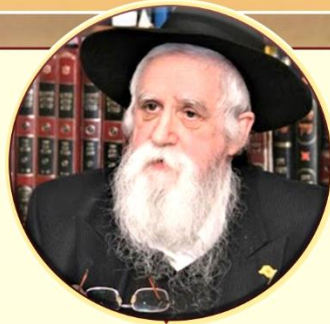

התפילה באריכות היא

יסוד כל חסידות חב"ד

התועדות חסידית מיוחדת עם הגה"ח הרב שניאור זלמן שיחי' גפני
מזקני משפיעי חב"ד בארץ הקודש וראש ישיבת 'אור תמימים' כפר חב"ד

התפילה היא הדרך והשער דרכו ניתן להתחבר ולהפנים את לימוד התורה והחסידות, למציאות הגשמית שלנו. התפילה גורמת להרגיש את השמחה והאושר בקיום המצוות. כאשר לומדים עניין בחסידות בצורה טובה, וחושבים על זה כאשר אומרים את מילות התפילה בחיות ובמתינות, זה משנה את המציאות לחלוטין. זה משנה לגמרי.

מרגישים שנוגדים מחדש. ממש כמו אדם שמתעלף ומתעורר לחיים. כאשר מקפידים על הקביעות ומתפללים ב'עבודה' שוב ושוב, מתחילים להרגיש את התענוג והכיף בלהיות חסיד. התפילה היא זאת שגורמת לשינוי מעשי בחיים. שהאדם יממש למעשה את לימוד החסידות.

התפללת עם המאמר?

אצל חסידים היה מקובל לשאול אחד את השני: האם 'התפללת' עם ה'מאמר'? כאשר המשמעות של השאלה היא, 'האם הורדת והפנמת את התוכן של ה'מאמר' לחיים האישיים שלך ביום יום?' התפילה היא הדרך החב"דית להפנמה של כל דבר.

לדוגמא: אם נרצה לבטל את מידת הגאווה ולהיות ב'ביטול', נצטרך ללמוד מאמר חסידות שמדבר על החשיבות של 'ביטול', ולאחר מכן 'להתפלל' עם המאמר.

דבר ראשון יש לחשוב על התוכן וההסברים שמובאים ב'מאמר' על חשיבות ה'ביטול'. ואחר כך מהי המשמעות המעשית של זה אלי. להרגיש ולהתחבר לנקודה. שזה לא יהיה לימוד של אוניברסיטה שבביל לקבל 'תארים'..

אחד הדברים שעוזרים להרגיש ולהתחבר לחסידות, זה להתפלל עם ניגוני חב"ד. שמעתי מזקני החסידים, שבליובאוויטש נוהגים להתפלל עם ניגון חסידי מעורר ומלבב. היו חסידים שהתפללו את כל התפילה עם ניגונים מלאי דביקות והתעלות שהתחברו להם למילים..

חב"ד - זה 'עבודת התפילה'

זכיתי להכיר קצת את החסיד ר' יעקב ע"ה לנדא [הרב חב"די הראשון של 'בני ברק']. פעם בתש"ל ראיתי מחזה שלא מש מזיכרוני עד עתה. חבירו החסיד ר' זלמן ע"ה סקובולו, יצא אז מרוסיה לאחרי שנים רבות והגיע לפגוש את ידידו ר' יעקב.

בשניות הראשונות מרוב התרגשות פנימית, הם רק הסתכלו אחד לשני בעיניים. היה ניתן לחוש את האהבה העצומה ביניהם. אך הם לא ביטאו זאת בחיובק ונשיקה וכו'. ואז פנה ר' יעקב לר' זלמן: האם אתה זוכר את 'התנועה' של הרבי הרש"ב בזמן 'עבודת התפילה' שלו?

מסופר שפעם הרבי ה'צמח צדק' ביקש מאחד מחסידיו, להצטרף עמו לאחת הנסיעות שלו. היציאה לדרך הייתה צריכה להיות בשעה בוקר מוקדמת, אך משום מה החסיד בושש מלבוא לכרכרה הרתומה שחכתה לאות היציאה.

לאחר זמן ארוך הגיע החסיד, והמרכבה יצאה בשעטה לדרכה. לאחר זמן מה, בהמשך הנסיעה, שאל הרבי את החסיד, מדוע הוא איחר כל כך? ענה החסיד: הרבי הורה לי להתפלל קודם הנסיעה ובמילא לקח לי זמן רב 'להתפלל'.

אם הרבי היה מורה לי לא להתפלל, אז יכולתי להגיע בזמן. אך מכיוון שהרבי הורה לי שאני צריך 'להתפלל', הייתי מוכרח להאריך בתפילתי, כי תפילה שאינה ב'עבודה' אינה נחשבת תפילה.. אם 'מתפללים' באמת - אז זה אפשרי רק באריכות הזמן ובכוונה עמוקה.

מה נותן את הכוח להשתנות?

התפילה היא היסוד של הכל. כפשוטו ממש. אדמו"ר הזקן מסביר ב'ליקוטי תורה' לפרשת בלק, שהתפילה היא כמו 'חוט השדרה' של הגוף כולו, והיא היסוד שמעמיד את כל עבודת השם וקיום התורה והמצוות. אחד הדברים הכי יסודיים של חסידות חב"ד, זה להפנים בחיים הרגילים את מה שלומדים בתורת החסידות.

אפשר ללמוד המון 'מאמרים' ו'המשכים' בחסידות ולא להשתנות בחיים המעשיים. לכן רבותינו נשיאנו מחנכים, שהדרך הנכונה בכדי להוריד את לימוד החסידות לחיי המעשה ולשינוי פנימי, זה נעשה על ידי 'עבודת התפילה'.

יש קונטרס מיוחד של אדמו"ר האמצעי, שנקרא 'עיון תפילה'. כשהייתי בחור ולמדתי בישיבת 'תומכי תמימים' בכפר חב"ד, למדתי את הקונטרס הזה בחברותא עם הרב מאיר צבי [מונקע] ע"ה גרוחמן ובהדרכתו ובייעוצו של המשפיע הנודע ר' שלמה חיים ע"ה קסלמן.

בקונטרס הזה מבואר, שמי שנפגם אצלו אפילו קצת מעמוד השדרה, הוא נהיה 'טויטער מענטש' [=אדם מת]. הוא לא יכול להמשיך לחיות כך. חיוי אינם שווים מאומה.

הדרך להחיות מתים..

מסביר אדמו"ר האמצעי בנמשל אלינו, שאם לא מתעסקים כראוי ב'עבודת התפילה' במתינות, זה פוגם בכל החיות בתורה ומצוות. הכל בקרירות. ממש כמו אדם שמת וכל גופו חסר חמימות וחיות פנימית.

בשביל 'לחיות', צריך להתפלל. 'עבודת התפילה' היא לא 'עוד עניין' חשוב ונחוץ ביהדות ובדרכי החסידים. זה ממש הכל! כשמתפללים באריכות, יש הכל! אז בכלל 'חיים'.

דבר הנשיא

מתי התבוננת פעם אחרונה?

'הרי אין צורך להראות עם האצבע למי מתכוונים. ושיחליט שאליו מכוונים הדברים, ויעשה חשבון צדק לעצמו אליבא דאמת: מתי הייתה הפעם האחרונה שהייתה לו התבוננות קודם התפילה?..

הוא אינו מחוייב לעשות זאת ברבים [כי הוא מתבייש], אלא לעצמו בלבד. אזי שתיישב לפני 'ראי', ומראה באצבעו ואומר זה [על עצמו] וישאל את עצמו: מתי הייתה הפעם האחרונה שהתבוננת קודם התפילה? וכמבואר ב'קונטרס העבודה', ובעשרות מאמרים של נשיא דורנו בניין עבודת התפילה שניתוספו מאז!..

נוסף להדין המובא ב'שולחן ערוך' אדמו"ר הזקן, הלכה למעשה, ש'המתפלל צריך שישעה במקום שמתפלל שעה אחת קודם תפילתו כדי שיוכיח לבו למקום'..

שיתבונן - מתי הפעם האחרונה שהתפלל לאחר התבוננות לשעה על כל פנים, שעה של שישים דקות, או על כל פנים חצי שעה וכיוצא בזה! וכבר לא מדברים אודות תפילה בימי החול, אלא אפילו ביום השבת: מתי הייתה השבת האחרונה שהתפלל בהקדמת התבוננות לפני התפילה?!

הצעה מעשית: 'עד כאן התפללתי'

והרבי שליט"א נתן לכך הצעה מעשית, שהוא שמע מזקני החסידים, שמכיוון שישנו ריבוי של ביאורים של חסידות על התפילה ואי אפשר לכוון את כולם, אז חסידים היו מכוונים בקטעים מסויימים ומתפללים אז באריכות ובכוונה גדולה.

ואז הם היו עושים 'קנייטש' [=קמט] בסידור, כסימון שעד כאן הם 'התפללו' כדבעי, ומכאן ואילך הם רק 'אמרו' את המילים.. כך הם היו אמנם מסיימים הרבה אחרי המניין, אך עדיין היה להם זמן להמשך סדר היום.

אדמו"ר הזקן התבטא שיש לחסיד ר' פנחס רייזעס מאות 'בעלי תשובה', שאת רובם הוא אפילו לא מכיר.. מאחר שכל ה'בעלי תשובה' הללו, נשתנו בעקבות כך שהם רק שמעו וראו את ר' פנחס מתפלל באריכות.

כל אחד מאיתנו צריך להתפלל במתינות עם רגש הלב, ולהתייעץ ולקבל הדרכה 'איך להתפלל' מהמשפיעים והחברים שמתפללים. על ידי התפילה ב'עבודה', אפשר להשפיע הרבה יותר מהרבה דיבורים.

בסיום התפילה אנחנו אומרים 'שלום רב לאוהבי תורתך'. למה לא כתוב 'לומדי ויודעי תורתך'? כי העיקר זה לא ללמוד, העיקר זה לאהוב ול'חיות' את התורה!

כך נחיה משיח

אנחנו הרי יהודים שיש להם חיות מיוחדת בענייני משיח, אז צריך ללמוד ענייני גאולה ומשיח, אך זה לא מספיק. צריך להתפלל ולהתבונן בזה. אז 'חיים' משיח. אנחנו חייבים למצוא לעצמנו זמן להתפלל ולהשקיע בתפילה בכל הכוח, בלי הגבלת זמן. לשקוע בזה לגמרי.

אנחנו צריכים להכניס לעצמנו את ההכרה הפנימית של חיים של גאולה. ומה נחיה בגאולה? את הגילוי העצום של 'עצמות ומהות'! במילים פשוטות: כדי שנחיה את זמן הגאולה, עלינו לחיות אלוקות, וזה שייך רק על ידי 'עבודת התפילה'.

בכלל יש לדעת ש'עבודת התפילה' נותנת חיות וכוח בכל ענייני הפצת מעיינות החסידות, ובכל הפצת היהדות באמצעות ה'מבצעים' והשליחות ב'בתי חב"ד', כפי שזה חדר בשליחות העיקרית 'קבלת פני משיח'.

לתרומות והקדשות
LGCH770@GMAIL.COM

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד

תפלה באריכות - בכל מצב..

החסיד ר' אייזיק מהומיל סיפר: פעם בא אחד לפני כ"ק אדמו"ר הצמח צדק, והתלונן על אחד החסידים המתפלל באריכות, שאין זה אמיתי אצלו, כי הוא לא שייך לזה כלל. והוא פשוט צבוע, ומתפלל באריכות בשביל יוהרא וגאווה.

והשיב הרבי: 'בענייני הצבעים האנשים אינם דומים זה לזה. כל אחד נמשך לצבע אחר, ובוחר לעצמו צבע מסוים. ולדוגמא, אני אוהב צבע זה דווקא, שיהודי מתפלל באריכות ואף שהוא צבוע ואינו שייך לזה כלל ואפילו רחוק מזה לגמרי'..

'שמעתי מחסידים הראשונים של אדמו"ר הזקן, שנתקרו לחסידות על ידי התפילה בנגינה. הניגונים החסידיים פעלו עליהם'.

ספר השיחות תש"ו עמוד 10

חיים וקיימים

לזכות המשפיע הנודע הרב יוסף יצחק אופן שליט"א

סט יסודי לכל בית בישראל

כל המתחנך בדרכה של תורת החסידות, נהירה לו חשיבותה המרכזית של 'עבודת התפילה' בחיים של יהודי. יחד עם זאת, רבותינו נשיאנו חזרו על העובדה שהתפילה נקראת 'עבודה קשה'. ואכן שנים רבות הורגש החיסרון בהדרכה מסודרת כיצד לגשת נכונה ל'עבודה שבלב זו תפילה'.

זכינו ולאחרונה יצאה לאור סדרת הספרים החשובה 'עבודת התפילה בדור השביעי', עם הדרכות ברורות הלכה למעשה בשפה קלה ופשוטה מפי מיטב הרבנים והמשפיעים, כיצד יש לצעוד בדרך הנכונה העולה בית א-ל ולעמוד לפני השם, מתוך התבוננות בחסידות ואריכות התפילה.

קראתי בכבוד ראש את הספרים שגדושים בתוכן יסודי ועצות מעשיות להצלחה ב'עבודה קשה' זו, ללחום מלחמת ה' ולנצח, והנני ממליץ בזה לכל אחד ללמוד מתוך ספרים אלו, למען יוכל לחנך את עצמו וסביבתו ולהעמידה בקרן אורה. וכן כדאי ונכון להפיץ ספרים אלו בכל בית בישראל, ובפרט בשנת 'הקהל', שבוה יוסיפו בעניין 'ליראה את השם'.

ובעזרת השם על ידי 'עבודת התפילה', יצליח כל אחד 'לחיות עם משיח' מתוך עבודה פנימית, ויקויים בנו דיוק 'נשיא דורנו משיח צדקנו': 'זיתקיים בנו מקרא שכתוב - ונחה עליו רוח ה'.. רוח דעת ויראת השם'.

ואפריון נמטייה לצוות ארגון 'לחלוחית גאולתית' שזכה והתברך להיות שליח ה' לגלות אוצר שלם של יראת שמיים, ולהגישו לפני כל אחד ואחד בהוצאת סדרת הספרים 'עבודת התפילה בדור השביעי'.

מהפיכת ההנגשה מתעצמת!

לראשונה בהיסטוריה
הסט שמבחר איך 'מתפללים'

הרה"ח הרב שלום
דוד שיח' גייסנסקי

מרבני ישיבת 'תומכי תמימים'
ליובאוויטש' המרכזית 770

סט הספרים בהגהה
תוכנית של המשפיעים
הגה"ח הרב יוסף יצחק אופן
הגה"ח הרב נחמן שפירא

לרכישה:
ישראל - 'חיש הפצת
המעיינות' ו'חב"ד שופ'
ארצות הברית - בחנויות
הספרים בקראון הייטס

ר' זלמן החל לנגן בדביקות את ה'תנועה' ור' יעקב פשוט איבד את עשתונותיו. הוא התפרץ בבכי תמרורים מעומק הלב. זה לא היו כמה דמעות.. הוא השתפך כל כולו, כאילו הוא כעת בעיצומו של 'יום הכיפורים'.. זה חסידות. חסיד סובב תמיד סביב התפילה. במילא הוא 'חי', הוא מתרגש, יש לו חיים מלאים וגדושים בפנימיות.

בנו של המשפיע שלי, היה לו חוש מיוחד בחזרת מאמרי חסידות, בצורה ברורה ובהירה. פעם אמרתי למשפיע שלי: בטח אתה רווה נחת מכך שבנך יודע לחזור כך בבקיות רבה על מאות מאמרים..

מה שגורם נחת אמיתי לחסיד..

חשב המשפיע מספר רגעים וענה לי: נכון, יש לי נחת מכך שהוא חוזר חסידות. אבל יש לי נחת עצום ובאין ערוך לגמרי ממי ש'חי' את החסידות! ממי שמתפלל באריכות!

אני זוכר כל תנועה איך שהוא אמר זאת, המשפט הזה שינה אותי בצורה פנימית ואזכור אותו תמיד. אנחנו צריכים להטביע בעצמנו את החשיבות העצומה שחסידות מייחסת ל'עבודת התפילה'. יש להחזיר לנו עמוק בראש, שתפילה היא היסוד לכל דבר.

הדרישה של חסידות חב"ד היא, שכל הדברים יבואו דרך הפנימיות. הפנימיות מגיעה על ידי התפילה.

חסידות חב"ד ליובאוויטש
= זה 'עבודת התפילה'.

בשנת תש"ל נסעתי בפעם השנייה לרבי מלך המשיח, זוכיתי ל'יחידות' בזמן נדיר מאוד, ב'עשרת ימי תשובה'. מכיוון שבאותו הזמן שימשתי כמשפיע בחסידות וגם כר"מ בנגלה, לא היה לי כמעט זמן להתפלל באריכות. קודם לכן התפללתי מידי יום, וזה היה קשה לי.

גם כשאין זמן?

אז במהלך ה'יחידות' שאלתי את הרבי, מה עלי לעשות בזה? התוכן שענה לי הרבי הוא, שעלי להיות מונח כל כולי בחינוך התלמידים. ובדוגמא לכך הביא את סיפור הגמרא במסכת 'בבא בתרא' [דף ח' עמוד ב], אודות ר' שמואל בר שילת, שהיה מלמד תינוקות וגם בזמן שהותו בגינה, דעתו הייתה אודות התלמידים.

אך הרבי מלך המשיח הדגיש, שגם כאשר אין די זמן - מוכרחים למצוא זמן להתפלל באריכות.

להצטרפות לקבוצת ווצאפ
שלחו למס': +1.929.215.8983

אתר לחלוחית גאולתית
DID.LI/LGCH770

